

en vis Side af denne, som har været Genstand for en noget spøgefuld Behandling tidligere her i denne Sal, bl. a. af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og som jeg tror, ogsaa den højtærede Minister skulde gøre til Genstand for alvorlig Betragtning hos sig selv — dette er sagt i al Venlighed.

Jeg har dernæst nogle Ord til de to Ordførere, der har talt nu for tredje Gang; det skal selvfølgelig kun blive ganske kort, idet vi jo alle sammen er enige om, at vi nu snart skal være færdige, selv om jeg paa ingen Maade kan være enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i, at Salen er særlig tyndt besat; jeg tror endogsaa, vi næsten har været beslutningsdygtige hele Aftenen; det er meget ofte, at dette ikke er Tilfældet.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har villet fastholde, at der stilles grusomme Betingelser for den nuværende Regering fra det radikale Partis Side; han har aldrig set eller hørt om noget lignende! Ja, det er nu mærkeligt, at jeg forekommer mig ikke at have stillet haarde Betingelser, og den højtærede Statsminister synes ikke at have faaet haarde Betingelser, og i dette Forhold maa de to Parter dog vel være dem, der bedst kan skønne derover. Det ærede Medlem sagde, at jeg nok vilde yde Støtte til en demokratisk Samfundspolitik paa det radikale Venstres Program, ligesom Venstre ogsaa vilde gøre det ud fra Venstres Program, og mente derfor, at saa kunde der i Virkeligheden ikke foreligge noget Tilsagn om Støtte. Det er ikke rigtigt. Jeg er særdeles tilfreds med de Udtalelser, den højtærede Statsminister fremsatte i Dag, thi der foreligger for de 4 Aar, som vi begyndte nu i April, en Række Opgaver, og her har den højtærede Statsminister meget rigtigt sagt, at om mange af disse Opgaver foreligger der saadanne Udtalelser fra de to Partier, ikke fra i Gaar, ikke fra før dette Valg, men igennem hele deres politiske Udvikling, at disse to Partier her kan arbejde sammen og søge at tilvejebringe et Resultat. Ud fra det Program, som man staar paa, og udenfor hvis Rammer man umuligt kan gaa, kan man føre en Politik med det Ønske at tilvejebringe Resultater af et Samarbejde, men man kan ogsaa — og der var en lille Smule Antydning af det i de Ord, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde — ud fra et Program, som maaske i sin Ordlyd og i sit Indhold byder Mulighed for et Samarbejde, saaledes som faktisk Venstres Program gør det, da det dog paa mange Punkter falder sammen med vort og berører Socialdemokraternes i en hel Række af de her foreliggende Spørgs-

maal, føre en Politik, som søger at gøre et Samarbejde umuligt. Det er Forskellen paa Opposition og Ønsket om at tilvejebringe et Samarbejde i Rigsdagen. Men der er ogsaa andre Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og hans Partifæller, som tyder paa, at der er en Række af disse Punkter, hvor man kan naa til Enighed; jeg har tidligere fremhævet Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen. Derimod er det klart, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke stiller det nuværende Ministerium noget som helst i Udsigt med Hensyn til inden 15. Juni at gennemføre blot noget, der ligner det Forslag, som Socialdemokraterne har fremsat med Hensyn til vort Militærvæsens Omordning. Med den Bemærkning jeg gjorde i min anden Tale, var det heller ikke min Mening paa nogen Maade at skyde det ærede Medlem i Skoene, at han var paa Vej henimod et Samarbejde paa dette Punkt. Hvad jeg mente at have sporet, og hvad ogsaa jeg synes, det ærede Medlem i Dag bekræfter, var, at hans Udtalelser i hans første Tale havde faaet en mere kategorisk Form, end han ønskede at opretholde. Det var dette, jeg ønskede — under visse Afbrydelser — at understrege, da jeg sidst havde Ordet. Thi i den første Tale lød det, som om det ærede Medlem mente, at kun hele Verden paa een Gang kunde foretage et Skridt, som kunde fjerne det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fra Militærordningen af 1922 og dens Udgifter; nu er det dog begrænset til, nu beror det i Virkeligheden kun paa een Ting, Sverige: i det Øjeblik Sverige, Sveriges Regering, gik ind for et Forslag, som i nogen Grad lignede den danske Regerings Forslag, forsvinder de Betæneligheder, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har fremsat. Det er dog svagt at knytte hele sin Stilling til et saadant Spørgsmaal til en saa enkelt Ting som dette, men jeg drager derudaf den Slutning, at selve Kravet, Hovedkravet i Regeringens Forslag, nemlig at Danmark skal afføre sig sin krigsmæssige Rustning, Kravet om at nedskære de Udgifter, som vi for Øjeblikket bærer, for en Krigsrustning, som ingenting er værd, er stærkt; det hører jeg i de Udtalelser, som nu er fremsat, selv om det ærede Medlem ganske klart siger, at indtil videre kan der ikke være Tale om noget Samarbejde paa dette Punkt. Det gælder da for de to andre Partier om at søge tilvejebragt en Flertalsenighed i dette Ting om Sagen og bringe den videre, hvorefter man maa se, hvilken Skæbne den videre vil faa.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard